

Ἀριθμὸς 457

Ο ΠΕΡΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΝΟΜΟΣ, ΚΕΦ. 285
ΚΑΙ ΝΟΜΟΣ 19 ΤΟΥ 1960

Διάταγμα ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς Κυπριακῆς Ἀστυνομίας
δυνάμει τοῦ ἄρθρου 23

Ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιβέβληται δυνάμει τοῦ ἄρθρου 23 τοῦ περὶ Ἀστυνομίας Νόμου, Κεφ. 285, διατάσσω ὧδε, ὅπως τὸ τμήμα τῆς Ὁδοῦ Γλάδστωνος τὸ περιλαμβανόμενον μεταξὺ τῆς διασταυρώσεως μετὰ τῆς Ὁδοῦ Λεοντίου Μαχαιρᾶ εἰς τὸ δυτικὸν ἄκρον καὶ τῆς διασταυρώσεως μετὰ τῆς Ὁδοῦ Καραϊσκάκη εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον, εἰς Λεμεσόν, παραμείνῃ κλειστὸν δι' ὅλα τὰ ὀχήματα μεταξὺ τῆς 6ης μ.μ. καὶ τῆς 10.30 μ.μ. καθ' ἑκάστην διὰ περιοδὸν ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς 16ης Αὐγούστου 1963. Τοῦτο καθίσταται ἀναγκαῖον πρὸς τὸ δημόσιον συμφέρον.

Λευκωσία τῇ 16ῃ Αὐγούστου 1963.

Χ. ΧΑΣΑΠΗΣ,

(Υ.Ε. 107/60.)

Ἀρχηγὸς τῆς Κυπριακῆς Ἀστυνομίας.

Ἀριθμὸς 458

Ο ΠΕΡΙ ΠΡΟΒΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΩΝ (ΑΔΕΙΑΙ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ
ΒΟΣΚΩΝ) ΝΟΜΟΣ, ΚΕΦ. 91

Εἰδοποίησις δυνάμει τοῦ ἄρθρου 12

Δυνάμει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιβέβληται συμφώνως τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ περὶ Προβάτων καὶ Αἰγῶν (Ἀδειαι καὶ Ἐλεγχος Βοσκῶν) Νόμου, διατάσσω ὅπως διαρκούσης τῆς περιόδου μεταξὺ τῆς 20ῆς Αὐγούστου καὶ 30ῆς Σεπτεμβρίου 1963, τὰ ποίμνια ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου Καλαθασὸς (Λάρνακος) δεόν νὰ περιορίζωνται ἐντὸς ἐγκλείστου χώρου καὶ νὰ μὴ ἐξέρχωνται ἐκ τοῦ ἐγκλείστου τούτου χώρου ἀπὸ δυσμῶν μέχρις ἀνατολῆς ἡλίου :

Νοεῖται ὅτι ἡ διάταξις αὕτη δὲν θὰ ἐμποδίσῃ οἰονδήποτε ποίμνιον δεόντως ἐπιτηρούμενον ὑπὸ ἀδειούχου βοσκοῦ νὰ ὀδηγῇται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο διὰ μέσου οἰουδήποτε δημοσίου δρόμου εἰς οἵανδήποτε ὥραν.

Ἐγένετο ἐν Λάρνακι τῇ 15ῃ Αὐγούστου 1963.

Φ. Β. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ,

Ἐπαρχὸς Λάρνακος.

(Υ.Ε. 1844/59/2.)

Ἀριθμὸς 459

Ο ΠΕΡΙ ΠΡΟΒΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΙΓΩΝ (ΑΔΕΙΑΙ ΚΑΙ ΕΛΕΓΧΟΣ
ΒΟΣΚΩΝ) ΝΟΜΟΣ, ΚΕΦ. 91

Εἰδοποίησις δυνάμει τοῦ ἄρθρου 12

Δυνάμει τῶν ἐξουσιῶν δι' ὧν περιβέβληται συμφώνως τοῦ ἄρθρου 12 τοῦ περὶ Προβάτων καὶ Αἰγῶν (Ἀδειαι καὶ Ἐλεγχος Βοσκῶν) Νόμου, διατάσσω ὅπως διαρκούσης τῆς περιόδου μεταξὺ τῆς 1ης Αὐγούστου καὶ 31ης Ὀκτωβρίου 1963, τὰ ποίμνια ἐντὸς τῆς περιοχῆς τοῦ χωρίου Βάθλα (Λάρνακος) δεόν νὰ περιορίζωνται ἐντὸς ἐγκλείστου χώρου καὶ νὰ μὴ ἐξέρχωνται ἐκ τοῦ ἐγκλείστου τούτου χώρου ἀπὸ δυσμῶν μέχρις ἀνατολῆς ἡλίου :

Νοεῖται ὅτι ἡ διάταξις αὕτη δὲν θὰ ἐμποδίσῃ οἰονδήποτε ποίμνιον δεόντως ἐπιτηρούμενον ὑπὸ ἀδειούχου βοσκοῦ νὰ ὀδηγῇται ἀπὸ ἓν χωρίον εἰς ἄλλο διὰ μέσου οἰουδήποτε δημοσίου δρόμου εἰς οἵανδήποτε ὥραν.

Τῇ 23ῃ Αὐγούστου 1963.

Φ. Β. ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ,

Ἐπαρχὸς Λάρνακος.

(Υ.Ε. 1844/59/2.)